

Uradni list

Evropske unije

L 338

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 47

13. november 2004

Vsebina

I	<i>Akti, katerih objava je obvezna</i>	
★	Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1934/2004 z dne 27. oktobra 2004 o spremembi Uredbe (ES) št. 1726/2000 o razvojnem sodelovanju z Južno Afriko	1
★	Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS...	4
★	Direktiva 2004/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o spremembah Direktive 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti glede na projektne mehanizme iz Kjotskega protokola ⁽¹⁾.....	18

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 1934/2004**z dne 27. oktobra 2004****o spremembi Uredbe (ES) št. 1726/2000 o razvojnem sodelovanju z Južno Afriko**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 179 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe (1),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija mora v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1726/2000 z dne 29. junija 2000 o razvojnem sodelovanju z Južno Afriko (2) Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje do 31. oktobra 2003 predložiti vmesni pregled. Na podlagi tega vmesnega pregleda so bile predlagane nekatere spremembe Uredbe (ES) št. 1726/2000.

(2) Vmesni pregled vključuje pobude in predloge za izboljšanje izvajanja razvojnega sodelovanja z Južno Afriko, od katerih so bili nekateri že vključeni v dokument državne strategije za leto 2002 in upoštevani v indikativnem programu 2003-2005. Ti se med drugim nanašajo na upoštevanje vprašanja spolov na vseh ravneh projektnega cikla od načrtovanja do izvedbe, racionalizacijo upravnih postopkov, izboljšanje meril za ocenjevanje načrtovanja projektov in programov ter pojasnitev pogojev za dodeljevanje finančnih prispevkov iz Evropskega programa za obnovo in razvoj Južne Afrike (EPRD) regionalnim programom.

(3) V skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (3) je možno, da se Južnoafriški republiki zagotovi financiranje z neposredno proračunsko podporo. Uredba (ES) št. 1726/2000 pa se lahko razlaga tudi tako, da izključuje nenamensko proračunsko podporo. Poleg tega Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (4), vsebuje v naslovu IV drugega dela posebne določbe za „zunanje ukrepe“. Zato je primerno, da se Uredba (ES) št. 1726/2000 uskladi z Uredbo (ES, Euratom) št. 1605/2002 in Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (5).

(4) Zaradi izvajanja EPRD in predvsem večletnega indikativnega programa 2000-2002 je treba prilagoditi Uredbo (ES) št. 1726/2000, zlasti v zvezi s sprejetjem sektorskih programov, financiranjem s proračunsko podporo ter skupnim financiranjem projektov in programov na področju regionalnega sodelovanja in integracije.

(5) Uredba (ES) št. 1726/2000 je začela veljati leta 2000 in preneha veljati 31. decembra 2006. Vendar je v členu 6(1) predvideno izvajanje triletnega indikativnega načrtovanja. Da bi programi ustrezali obdobju veljavnosti Uredbe, je treba predvideti tudi štiriletne indikativne programe.

(6) Sporazum o partnerstvu med člani afriške, karibske in pacifiške skupine držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (6), katerega podpisnica je Južna Afrika, je bil podpisan v Cotonouju 23. junija 2000. V Protokolu 3 tega sporazuma je določen status s pridržki, ki ga ima Južna Afrika v okviru tega sporazuma.

(1) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 31. marca 2004 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 13. septembra 2004.

(2) UL L 198, 4.8.2000, str. 1.

(3) UL L 312, 23.12.1995, str. 1.

(4) UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

(5) UL L 357, 31.12.2002, str. 1.

(6) UL L 317, 15.12.2000, str. 3.

(7) S Sklepom Sveta 1999/753/ES ⁽¹⁾ je bila odobrena začasna uporaba Sporazuma o trgovini, razvoju in sodelovanju med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami ter Južnoafriško republiko. V Prilogi X tega sporazuma je določeno, da bo Skupnost zagotovila pomoč za prestrukturiranje južnoafriškega sektorja vin in alkoholnih pijač ter za trženje in distribucijo južnoafriških vin in alkoholnih pijač. Ustrezna sporazuma o trgovini z vinom in alkoholnimi pijačami sta bila odobrena s Sklepom Sveta 2002/51/ES ⁽²⁾ oziroma Sklepom Sveta 2002/52/ES ⁽³⁾. Zato je treba povečati referenčno finančno vsoto, predvideno v Uredbi (ES) št. 1726/2000.

(8) Odbor Evropskega razvojnega sklada je v praksi v okviru Uredbe (ES) št. 1726/2000 deloval kot „Odbor za Južno Afriko“. Primerno je, da se ta odbor ustanovi uradno.

(9) V skladu s členom 8(5) Uredbe (ES) št. 1726/2000 se mora Komisija z Odborom posvetovati o finančnih odločitvah, ki jih namerava sprejeti v zvezi s projekti in programi, katerih vrednost presega 5 milijonov EUR. Zaradi dobrega finančnega poslovanja in racionalizacije postopkov je ta prag priporočljivo povišati na 8 milijonov EUR.

(10) Uredbo (ES) št. 1726/2000 je zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1726/2000 se spremeni:

1. Člen 2(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Programi so usmerjeni na boj proti revščini, upoštevajo potrebe skupnosti, ki so bile v preteklosti v neugodnem položaju, ter vključujejo okoljske dejavnike razvoja in upoštevajo enakost spolov, zlasti večje sodelovanje žensk na vseh ravneh politike, načrtovanja in izvajanja. Pri vseh teh programih se posebna pozornost posveti krepitvi institucionalne usposobljenosti.“

⁽¹⁾ UL L 311, 4.12.1999, str. 1.

⁽²⁾ UL L 28, 30.1.2002, str. 3.

⁽³⁾ UL L 28, 30.1.2002, str. 112.

2. V členu 2(2) se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„2. Razvojno sodelovanje, izvedeno po tej uredbi, se osredotoči predvsem na področja sodelovanja iz člena 8 Protokola 3 o Južni Afriki k Sporazumu iz Cotonouja, zlasti na:“

3. Člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„2. Financiranje Skupnosti lahko krije:“

(ii) v prvem pododstavku se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) vladne proračunske izdatke za podporo reformam in izvajanju politik v prioritetnih sektorjih, opredeljenih v političnem dialogu, ob uporabi najustrežnejših instrumentov, vključno s proračunsko podporo in drugimi posebnimi oblikami proračunske pomoči;“

(iii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Del finančnih sredstev se lahko posreduje ciljnim končnim uporabnikom (npr. novim podjetnikom) v obliki rizičnega kapitala ali drugih oblikah finančne udeležbe. Evropska investicijska banka lahko po potrebi sodeluje pri upravljanju teh sredstev. Sredstva, ki so na voljo v okviru te uredbe, se ne uporabljajo na način, ki dopušča nelojalno konkurenco.“

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Individualni projekti in programi regionalnega sodelovanja in integracije bodo financirani iz EPRD in/ali regionalnih sredstev Evropskega razvojnega sklada (ERS).“

Komisija si prizadeva za uravnoteženo financiranje iz obeh virov na ravni večletnega indikativnega programa, pri čemer regionalnemu sodelovanju in integraciji nameni indikativni odstotek EPRD, ki ustreza deležu sredstev ERS, namenjenih regionalnemu sodelovanju in integraciji v finančnem protokolu Sporazuma iz Cotonouja.“

4. Člen 5 se črta.

5. Člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

Načrtovanje

1. Večletno indikativno načrtovanje se opravi v tesnem sodelovanju z vlado Južne Afrike *ter* ob upoštevanju rezultatov usklajevanja iz členov 4(6) in (7). Proces indikativnega načrtovanja bo v celoti spoštoval načelo, po katerem programiranje vodi prejemnik.

2. Zaradi priprave na vsako načrtovano nalogo Komisija izdela državno strategijo v okviru okrepljenega usklajevanja z državami članicami, vključno z usklajevanjem na kraju samem, in v dialogu z vlado Južne Afrike. Ta državna strategija upošteva rezultate zadnjega celovitega vrednotenja dejavnosti, financiranih po Uredbi (ES) št. 2259/96 in po tej uredbi, *ter* drugih rednih vrednotenij dejavnosti. Povezana bo s problemsko naravnano analizo in bo vključevala soodvisna področja, kot so zmanjševanje revščine, enakost spolov, okolje in trajnost. Osnutek večletnega indikativnega programa se priloži državni strategiji. Izbere se omejeno število sektorjev sodelovanja na podlagi področij iz člena 2. Za te sektorje se določijo modalitete in spremljevalni ukrepi. Kolikor je mogoče, se razvijejo kazalci učinkovitosti zaradi lažje uresničitve ciljev *ter* vrednotenja njihovega vpliva. Državno strategijo in osnutek večletnega indikativnega programa bo pregledal geografsko opredeljeni odbor, pristojen za razvoj, iz člena 8(1), v nadaljnjem besedilu ‚odbor‘. Odbor poda svoje mnenje v skladu s postopkom iz člena 8(2).

3. Večletni indikativni program je predmet pogajanj Komisije in vlade Južne Afrike, ki ga tudi podpišeta. Končni rezultati pogajanj se pošljejo v vednost odboru. Ta na zahtevo enega ali več svojih članov razpravlja o tem dokumentu.

4. Odbor enkrat na leto pregleda delovanje, rezultate *ter* nadaljnjo ustreznost državne strategije in večletnega indikativnega programa. Če vrednotenje ali razvoj dogodkov tako narekuje, lahko odbor pozove Komisijo k pogajanjem z vlado Južne Afrike o spremembah večletnega indikativnega programa.

5. Odbor enkrat na leto in na podlagi predstavitve Komisije razpravlja o splošnih smernicah za dejavnosti, ki jih je treba izvesti v prihajajočem letu.“

6. Člen 7(2) se črta.

7. Člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Komisiji pomaga Odbor za Južno Afriko, v nadaljnjem besedilu ‚odbor‘.“

(b) v odstavkih 5 in 6 se znesek „5 milijonov EUR“ nadomesti z zneskom „8 milijonov EUR“.

8. V odstavku 10(1) se znesek „885,5 milijonov EUR“ nadomesti z zneskom „900,5 milijonov EUR“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 27. oktobra 2004

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik
A. NICOLAI

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 1935/2004

z dne 27. oktobra 2004

o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 89/109/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili ⁽³⁾, določa splošna načela za odpravo razlik med zakonodajo držav članic glede takih materialov in izdelkov in predvideva sprejem izvedbenih direktiv o posebnih skupinah materialov in izdelkov (posebne direktive). Pristop je bil uspešen, zato ga je treba nadaljevati.

(2) Posebne direktive, sprejete v skladu z Direktivo 89/109/EGS, na splošno vsebujejo določbe, ki državam članicam ne dopuščajo velikih odstopanj pri izvajanju diskrecijske pravice, ki jo imajo na voljo pri njihovem prenosu, hkrati pa so podvržene pogostim spremembam, potrebnim za njihovo hitro prilagajanje tehnološkemu napredku. Zato je treba omogočiti, da se taki ukrepi sprejmejo v obliki uredb ali odločb. Hkrati je treba vključiti tudi številna dodatna področja. Zato je treba Direktivo 89/109/EGS nadomestiti.

(3) Načelo, na katerem temelji ta uredba je, da mora biti vsak material ali izdelek, ki prihaja z živili v neposreden ali posreden stik dovolj inerten, da njegove sestavine ne prehajajo na živila v takih količinah, ki bi lahko ogrožale zdravje ljudi ali povzročale nesprejemljive spremembe v sestavi živil oziroma poslabšanje njihovih organoleptičnih lastnosti.

(4) V nasprotju s tradicionalnimi materiali in izdelki namenjenimi za stik z živili, nove vrste materialov in izdelkov, ki naj bi aktivno vzdrževale ali izboljševale stanje živil („aktivni materiali in izdelki namenjeni za stik z živili“), po svoji zasnovi niso inertne. Druge vrste novih materialov in izdelkov so zasnovane tako, da spremljajo stanje živil („inteligentni materiali in izdelki namenjeni za stik z živili“). Obe vrsti materialov in izdelkov lahko prideta v stik z živili. Zato morajo biti, zaradi jasnosti in pravne varnosti, aktivni in inteligentni materiali in izdelki, ki so namenjeni za stik z živili, vključeni v področje uporabe te uredbe, treba pa je tudi določiti glavne zahteve glede njihove uporabe. Dodatne zahteve morajo biti navedene v posebnih ukrepih, ki vključujejo pozitivne sezname dovoljenih snovi in/ali materialov in izdelkov in se morajo sprejeti čim prej.

(5) Aktivni materiali in izdelki namenjeni za stik z živili so zasnovani tako, da namenoma vsebujejo „aktivne“ sestavine, ki prehajajo v živilo ali vsrkajo snovi iz živil. Treba jih je razlikovati od materialov in izdelkov, ki se tradicionalno uporabljajo za prenašanje svoje naravne sestavine v določene vrste živil med postopkom izdelave, kakor so na primer leseni sodi.

(6) Aktivni materiali in izdelki za stik z živili lahko spremenijo sestavo organoleptičnih lastnosti živil le, če so take spremembe v skladu s predpisi Skupnosti, ki se uporabljajo za živila, kakor na primer določbe Direktive 89/107/EGS ⁽⁴⁾ o aditivih za živila. Predvsem snovi, kakor so aditivi za živila, ki so namenoma vključeni v nekatere aktivne materiale in izdelke za stik z živili, zato da bi prešli na pakirana živila oziroma v okolje, ki taka živila obdaja, morajo biti odobrene z ustreznimi predpisi Skupnosti glede živil in drugimi pravili, ki jih bodo določali posebni ukrepi.

⁽¹⁾ UL C 117, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 31. marca 2004 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 14. oktobra 2004.

⁽³⁾ UL L 40, 11.2.1989, str. 38. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 89/107/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaj držav članic o aditivih za živila, ki se smejo uporabljati v živilih, namenjenih za prehrano ljudi (UL L 40, 11.2.1989, str. 27) Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

- Poleg tega morajo biti uporabnikom na voljo tudi ustrezne oznake in informacije o varni in pravilni uporabi aktivnih materialov in izdelkov v skladu z zakonodajo na področju živil, vključno z določbami o označevanju živil.
- (7) Aktivni in inteligentni materiali in izdelki za stik z živili, ne smejo spreminjati njihove sestave ali organoleptičnih lastnosti niti dajati informacij o stanju živil, ki bi lahko zavajale potrošnike. Tako na primer aktivni materiali in izdelki, ki so v stiku z živili, ne smejo oddajati ali vsrkavati snovi, kakršne so na primer aldehidi ali amini, da bi s tem prikrili postopno kvarjenje živil. Tovrstne spremembe, ki bi lahko vplivale na znake kvarjenja, bi lahko zavajale potrošnika, zato ne smejo biti dovoljene. Prav tako ne smejo biti dovoljeni aktivni materiali in izdelki, ki so v stiku z živili in povzročajo spremembe barve živila ter s tem dajejo napačne informacije o stanju živila in zavajajo potrošnika.
- (8) Vsak material in izdelek namenjen za stik z živili, ki je dan v promet, mora izpolnjevati zahteve te uredbe. Ne glede na to pa je treba izključiti materiale in izdelke, ki se dobavljajo kot starine, saj so na voljo le v omejenih količinah in je zato omejen tudi njihov stik z živili.
- (9) Prav tako ne smejo spadati v področje uporabe te uredbe materiali za prekrivanje ali premaze, ki so sestavni del živila in se lahko zaužijejo z njim. Po drugi strani pa se mora ta uredba uporabljati za materiale za prekrivanje ali premaze, ki prekrivajo sirovo skorjo, gotove mesne izdelke ali sadje, ki pa niso sestavni del živil in niso namenjeni temu, da se jih zaužije skupaj s temi živili.
- (10) Treba je določiti različne vrste omejitev in pogojev uporabe materialov in izdelkov, ki jih zajema ta uredba, in tudi snovi, ki se uporabljajo pri njihovi izdelavi. Take omejitve in pogoje bi bilo primerno določiti v posebnih ukrepih, z upoštevanjem tehnoloških značilnosti posameznih skupin materialov in izdelkov.
- (11) V skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 178/2002 z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtev živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽¹⁾, se je treba pred sprejemom določb, ki bi lahko vplivale na zdravje ljudi, v okviru posebnih ukrepov, posvetovati z Evropsko agencijo za varnost hrane („Agencijo“).
- (12) Kadar posebni ukrepi vključujejo seznam snovi, ki so v Skupnosti dovoljene za uporabo pri izdelavi materialov in izdelkov namenjenih za stik z živili, je treba take snovi pred odobritvijo oceniti z vidika varnosti. Ocena varnosti in odobritev takih snovi ne sme vplivati na ustrezne zahteve zakonodaje Skupnosti glede registracije, vrednotenja, odobritve in omejevanja kemikalij.
- (13) Razlike med nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi glede ocenjevanja varnosti in odobritve snovi, ki se uporabljajo pri izdelavi materialov in izdelkov namenjenih za stik z živili, lahko ovirajo prosti pretok takih materialov in izdelkov in tako ustvarjajo pogoje za neenako in neloyalno konkurenco. Zato mora biti postopek odobritve določen na ravni Skupnosti. Da bi zagotovili usklajeno ocenjevanje varnosti teh snovi, mora tako ocenjevanje opravljati Agencija.
- (14) Oceni varnosti snovi mora slediti odločitev o obvladovanju tveganja, ali naj se take snovi vnesejo na seznam odobrenih snovi Skupnosti.
- (15) Ustrezno je, da se v okviru te uredbe zagotovi možnost upravnega preverjanja posebnih dejanj ali opustitev, ki jih opravi Agencija. Tako preverjanje pa ne sme vplivati na vlogo Agencije kot neodvisne znanstvene referenčne točke pri oceni tveganja.
- (16) Oznake pomagajo uporabnikom pri pravilni uporabi materialov in izdelkov. Posamezni uporabniki pa se lahko odločijo za različne načine označevanja.
- (17) Direktiva Komisije 80/590/EGS ⁽²⁾ je uvedla znak na materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili. Zaradi poenostavitve je treba ta znak vključiti v to uredbu.
- (18) V vseh fazah je treba zagotoviti sledljivost materialov in izdelkov za stik z živili zato, da bi olajšali nadzor, umik neustreznih izdelkov, omogočili informiranje potrošnikov in olajšali določitev odgovornosti. Treba je omogočiti, da lahko nosilci dejavnosti ugotovijo, iz katerega podjetja ali v katero podjetje so bili dobavljeni materiali ali izdelki.

⁽¹⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1642/2003 (UL L 245, 29.9.2003, str. 4).

⁽²⁾ Direktiva Komisije 80/590/EGS z dne 9. junija 1980 o določitvi znaka na materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili (UL L 151, 19.6.1980, str. 21). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

- (19) Pri nadzoru skladnosti materialov in izdelkov s to uredbo je treba upoštevati posebne potrebe držav v razvoju, in zlasti najmanj razvitih držav. Komisija se je z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 882/2004 z dne 29. aprila 2004 o uradnih nadzorih za zagotavljanje preverjanja skladnosti z zakoni o krmi in živilih, zdravju živali in pravilih o dobrem počutju živali ⁽¹⁾ zavezala podpreti države v razvoju glede varnosti živil, vključno z varnostjo materialov in izdelkov za stik z živali. Zato navedena uredba vključuje posebne določbe, ki se morajo uporabljati tudi za materiale in izdelke za stik z živali.
- (20) Treba je določiti postopke sprejemanja zaščitnih ukrepov v primerih, ko bi material ali izdelek lahko predstavljal resno nevarnost za zdravje ljudi.
- (21) Za dokumente Agencije se uporablja Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ⁽²⁾.
- (22) V okviru te uredbe je treba zaščititi investicije inovatorjev pri zbiranju informacij in podatkov za podporo aplikacije. Da bi se izognili nepotrebemu podvajanju študij in predvsem poskusov na živalih, bi bilo kljub temu treba dovoliti izmenjavo podatkov, če se zainteresirane stranke s tem strinjajo.
- (23) Določiti je treba referenčne laboratorije na ravni Skupnosti in na nacionalni ravni, s čimer bi prispevali k visoki kakovosti in enotnosti analitičnih rezultatov. Ta cilj bo dosežen v okviru Uredbe (ES) št. 882/2004.
- (24) Skupnost mora dajati prednost uporabi recikliranih materialov in izdelkov iz okolje-varstvenih razlogov, ob pogoju da so postavljene stroge zahteve, ki zagotavljajo varnost živil in varstvo potrošnikov. Pri določevanju takih zahtev je treba upoštevati tudi tehnološke značilnosti različnih skupin materialov in izdelkov iz Priloge I. Pri tem mora imeti prednost usklajevanje pravil o recikliranih materialih in izdelkih iz plastične mase, saj njihova uporaba narašča, nacionalna zakonodaja pa ne obstaja ali je neskladna. Zato mora biti osnutek posebnega ukrepa o recikliranju materialov in izdelkov iz plastične mase na voljo javnosti čim prej, da bi razjasnili pravni položaj v Skupnosti.
- (25) Ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe, in spremembe priloge I in II, se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji dodeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾.
- (26) Države članice določijo pravila o sankcijah za kršitve določb te uredbe in zagotovijo njihovo izvajanje. Take sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (27) Potrebno je, da imajo nosilci dejavnosti dovolj časa za prilagoditev nekaterim zahtevam, ki jih določa ta uredba.
- (28) Ker države članice zaradi razlik med nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi ne morejo zadovoljivo dosegati ciljev te uredbe, ki jih je mogoče bolje dosegati na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, kakor je določeno v navedenem členu, ta uredba ne presega tega, kar je potrebno za doseg te ciljev.
- (29) Zaradi tega je treba direktivi 80/590/EGS in 89/109/EGS razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Namen in predmet urejanja

1. Namen te uredbe je zagotoviti učinkovito delovanje notranjega trga glede dajanja materialov in izdelkov za neposreden ali posreden stik z živali na trg Skupnosti, hkrati pa zagotoviti osnovo za zagotavljanje visoke stopnje zaščite zdravja ljudi in interesov potrošnikov.

⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1. Uredba, kakor je bila popravljena v UL L 191, 28.5.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

2. Ta uredba se uporablja za materiale in izdelke, vključno z aktivnimi in inteligentnimi materiali in izdelki namenjenimi za stik z živali (v nadaljnjem besedilu „materiali in izdelki“):

(a) ki so namenjeni stiku z živali;

ali

(b) ki so že prišli v stik z živali in so izdelani v ta namen;

ali

(c) za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo prišli v stik z živali ali da bodo njihove sestavine prešle v živila ob normalnih ali predvidljivih pogojih uporabe.

3. Ta uredba se ne uporablja za:

(a) materiale in izdelke, ki se dobavljajo kot starine;

(b) materiale za prekrivanje ali premaze, kakršni so materiali za prekrivanje sirove skorje, gotovih mesnih izdelkov ali sadja, ki so sestavni del živil in se lahko zaužijejo skupaj s temi živali;

(c) stalno opremo javne ali zasebne oskrbe z vodo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo ustrezne opredelitve pojmov, določene v Uredbi (ES) št. 178/2002, razen opredelitve pojmov „sledljivost“ in „dajanje v promet“ ki imajo naslednji pomen:

(a) „sledljivost“ je možnost zasledovanja in sledenja materialu ali izdelku v vseh stopnjah proizvodnje, predelave in distribucije;

(b) „dajanje v promet“ je imetje materialov in izdelkov za namene prodaje, vključno s ponujanjem za prodajo ali katerokoli drugo obliko prenosa, proti plačilu ali ne, ter za prodajo, distribucijo in druge oblike prenosa.

2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

(a) „aktivni materiali in izdelki namenjeni za stik z živali“ (v nadaljnjem besedilu „aktivni materiali in izdelki“) pomenijo materiale in izdelke, ki so namenjeni podaljšanju roka uporabnosti ali vzdrževanju ali izboljšanju stanja pakiranih živil. Narejeni so z namenom, da vsebujejo sestavine, ki se sprostitijo v pakirana živila ali absorbirajo snovi v pakiranih živilih iz njih ali okolja, ki živila obdaja;

(b) „inteligentni materiali in izdelki za stik z živali“ (v nadaljnjem besedilu „inteligentni materiali in izdelki“) pomenijo materiale in izdelke, ki spremljajo stanje pakiranih živil ali okolja, ki živila obdaja;

(c) „podjetje“ pomeni katero koli podjetje, ki za dobiček ali ne, bodisi zasebno bodisi javno, izvaja katero koli dejavnost, povezano s katero koli stopnjo proizvodnje, predelave in distribucije materialov in izdelkov;

(d) „nosilec dejavnosti“ pomeni fizično ali pravno osebo, odgovorno za zagotavljanje, da se zahteve iz te uredbe izpolnjujejo v podjetju pod njegovim nadzorom.

Člen 3

Splošne zahteve

1. Materiali in izdelki, vključno z aktivnimi in inteligentnimi materiali in izdelki, se proizvajajo v skladu z dobro proizvodno prakso, tako da v normalnih ali predvidljivih pogojih uporabe njihove sestavine ne prehajajo v živila v količinah, ki bi lahko:

(a) ogrožale zdravje ljudi;

ali

(b) povzročale nesprejemljivo spremembo v sestavi živil;

ali

(c) povzročale poslabšanje njihovih organoleptičnih lastnosti.

2. Označevanje, oglaševanje in predstavitev materiala ali izdelka ne sme zavajati potrošnikov.

Člen 4

Posebne zahteve za aktivne in inteligentne materiale in izdelke

1. Pri uporabi člena 3(1)(b) in 3(1)(c) lahko aktivni materiali in izdelki povzročijo spremembe v sestavi ali organoleptičnih lastnostih živil, pod pogojem, da so te spremembe združljive s predpisi Skupnosti, ki se uporabljajo za živila, kakor so določbe Direktive 89/107/EGS o aditivih za živila in povezanih izvedbenih ukrepih, ali, če ne obstajajo predpisi Skupnosti, z nacionalnimi predpisi, ki se uporabljajo za živila.

2. Do sprejetja dodatnih pravil v okviru posebnega ukrepa glede aktivnih in inteligentnih materialov in izdelkov se snovi, vključene v aktivne materiale in izdelke z namenom, da se sprostijo v živila ali okolje, ki živila obdaja, odobrijo in uporabljajo v skladu z ustreznimi predpisi Skupnosti, ki se uporabljajo za živila, in so skladne z določbami te uredbe in njenimi izvedbenimi ukrepi.

Te snovi se štejejo kot sestavine v smislu člena 6(4)(a) Direktive 2000/13/ES ⁽¹⁾.

3. Aktivni materiali in izdelki ne smejo povzročati sprememb v sestavi ali organoleptičnih lastnostih živil, na primer tako, da prikrivajo pokvarjenost živil, kar lahko zavede potrošnike.

4. Inteligentni materiali in izdelki ne smejo dajati informacij o stanju živil, ki bi lahko zavedle potrošnike.

5. Aktivni in inteligentni materiali in izdelki, ki so že prišli v stik z živilo, se ustrezno označijo, da lahko potrošnik prepozna neužlitne dele.

6. Aktivni in inteligentni materiali in izdelki se ustrezno označijo, tako da je navedeno, da so materiali ali izdelki aktivni in/ali inteligentni.

Člen 5

Posebni ukrepi za skupine materialov in izdelkov

1. Za skupine materialov in izdelkov, naštetih v Prilogi I, in, kjer je to primerno, kombinacije teh materialov in izdelkov ali recikliranih materialov in izdelkov, uporabljenih v proizvodnji teh materialov in izdelkov, se lahko sprejmejo ali spremenijo posebni ukrepi v skladu s postopkom iz člena 23(2).

Ti posebni ukrepi lahko vsebujejo:

(a) seznam snovi, odobrenih za uporabo v proizvodnji materialov in izdelkov;

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/13/ES z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil (UL L 109, 6.5.2000, str. 29). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/89/ES (UL L 308, 25.11.2003, str. 15).

(b) seznam(-e) odobrenih snovi, vključenih v aktivne ali inteligentne materiale in izdelke za stik z živilo, ali seznam(-e) aktivnih ali inteligentnih materialov in izdelkov in, če je to potrebno, posebne pogoje uporabe teh snovi in/ali materialov in izdelkov, v katere so vključene;

(c) standarde za čistost snovi iz točke (a);

(d) posebne pogoje uporabe snovi iz točke (a) in/ali materialov in izdelkov, v katerih se uporabljajo;

(e) mejne vrednosti specifičnih migracij posameznih sestavin ali skupin sestavin v ali na živilo, ob ustreznem upoštevanju drugih možnih virov izpostavljenosti tem sestavinam;

(f) mejne vrednosti celotne migracije sestavin v ali na živilo;

(g) določbe za varovanje zdravja ljudi pred najrazličnejšim tveganjem, ki lahko izhaja iz oralnega stika z materiali in izdelki;

(h) druga pravila za zagotovitev skladnosti s členoma 3 in 4;

(i) osnovna pravila za preverjanje skladnosti s točkami od (a) do (h);

(j) pravila glede zbiranja vzorcev in metod analize za preverjanje skladnosti s točkami od (a) do (h);

(k) posebne določbe za zagotavljanje sledljivosti materialov in izdelkov, vključno z določbami o trajanju hrambe evidenc ali določbami, ki, če je to potrebno, dovoljujejo odstopanje od zahtev iz člena 17;

(l) dodatne določbe o označevanju aktivnih in inteligentnih materialov in izdelkov;

(m) določbe, ki zahtevajo, da Komisija ustanovi in vzdržuje javno dostopen register Skupnosti („Register“) odobrenih snovi, postopkov ali materialov ali izdelkov;

(n) posebna postopkovna pravila, ki prilagajajo, kakor je to potrebno, postopek iz členov 8 do 12 ali ga naredijo ustreznega za odobritev določenih vrst materialov in izdelkov in/ali postopkov, uporabljenih v njihovi proizvodnji, vključno, če je to potrebno, s postopkom za posamezno odobritev snovi, materiala ali izdelka ali postopka na podlagi odločbe, naslovljene na vlagatelja.

2. Obstoječe posebne direktive o materialih in izdelkih se spremenijo v skladu s postopkom iz člena 23(2).

Člen 6

Nacionalni posebni ukrepi

Če posebni ukrepi iz člena 5 ne obstajajo, ta uredba državam članicam ne preprečuje ohraniti ali sprejeti nacionalnih predpisov, pod pogojem, da so skladne z določbami Pogodbe.

Člen 7

Vloga Evropske agencije za varnost hrane

Določbe, ki bi lahko vplivale na zdravje ljudi, se sprejmejo po posvetovanju z Evropsko agencijo za varnost hrane, v nadaljevanju „Agencija“.

Člen 8

Splošne zahteve za odobritev snovi

1. Ko je sprejet seznam snovi iz točk (a) in (b) drugega pododstavka člena 5(1), vsakdo, ki prosi za odobritev snovi, ki še ni vključena na ta seznam, predloži vlogo v skladu s členom 9(1).

2. Nobena snov se ne odobri, če se ne dokaže kot ustrezna in zadostna, da ob njeni uporabi v skladu s pogoji, ki jih je treba določiti v posebnih ukrepih, končni material ali izdelek izpolnjuje zahteve iz člena 3 in, kjer se uporablja, 4.

Člen 9

Vloga za odobritev nove snovi

1. Za pridobitev odobritve iz člena 8(1) se uporablja naslednji postopek:

(a) vloga se predloži pristojnemu organu države članice skupaj z:

(i) imenom in naslovom vlagatelja,

(ii) tehnično dokumentacijo, ki vsebuje podatke, opredeljene v smernicah za oceno varnosti snovi, ki jih objavi Agencija,

(iii) povzetek tehnične dokumentacije;

(b) pristojni organ iz točke (a):

(i) v 14 dneh od prejema vlagatelju pisno potrdi prejem njegove vloge. V potrditvi navede datum prejema vloge,

(ii) nemudoma obvesti Agencijo

in

(iii) poskrbi, da so vloga in vsi dodatni podatki, ki jih posreduje vlagatelj, na voljo Agenciji;

(c) Agencija nemudoma obvesti druge države članice in Komisijo o vlogi in poskrbi, da so jim vloga in vsi dodatni podatki, ki jih posreduje vlagatelj, na voljo.

2. Agencija objavi smernice s podrobnostmi glede priprave in predložitve vloge ⁽¹⁾.

Člen 10

Mnenje Agencije

1. Agencija v šestih mesecih od prejema veljavne vloge posreduje mnenje o tem, ali je v predvidenih okoliščinah uporabe materiala ali izdelka, v katerem se uporablja, snov skladna z varnostnimi merili, določenimi v členu 3 in, kjer se uporablja, 4.

Agencija lahko navedeno obdobje podaljša za največ šest mesecev. V tem primeru vlagatelju, Komisiji in državam članicam obrazloži odlog.

⁽¹⁾ Do njihove objave lahko vlagatelji upoštevajo „Smernice Znanstvenega odbora za prehrano o predložitvi vloge za oceno varnosti snovi, ki naj bi se uporabljala v materialih za stik z živili, pred njeno odobritvijo“ – http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scf/out82_en.pdf

2. Če je to primerno, lahko Agencija od vlagatelja zahteva, da dopolni podrobnosti, priložene k vlogi, do roka, ki ga določi sama. Če Agencija zahteva dodatne informacije, se rok, določen v odstavku 1, začasno ustavi, dokler se te informacije ne posredujejo. Prav tako se rok začasno ustavi za čas, ki se vlagatelju odobri za pripravo ustnih in pisnih pojasnil.

3. Da bi oblikovala svoje mnenje, Agencija:

(a) preveri, ali so informacije in dokumenti, ki jih je predložil vlagatelj, v skladu s členom 9(1)(a) in v tem primeru se vloga šteje za veljavno, in preveri, ali je snov v skladu z varnostnimi merili, določenimi v členu 3 in, kjer se uporablja, 4;

(b) če vloga ni veljavna, obvesti vlagatelja, Komisijo in države članice.

4. Če je mnenje za odobritev ocenjene snovi pozitivno, vsebuje:

(a) oznako snovi, vključno z njenimi specifikacijami

in

(b) kjer je to primerno, priporočila za katere koli pogoje ali omejitve uporabe ocenjene snovi in/ali materiala ali izdelka, kjer je uporabljen

in

(c) oceno o tem, ali je predlagana analitična metoda ustrezna za predvidene namene nadzora.

5. Agencija svoje mnenje posreduje Komisiji, državam članicam in vlagatelju.

6. Agencija svoje mnenje objavi po izbrisu vseh informacij, ki so v skladu s členom 20 opredeljene kot zaupne.

Člen 11

Dovoljenje Skupnosti

1. Dovoljenje Skupnosti za eno ali več snovi poteka v obliki sprejetja posebnih ukrepov. Komisija pripravi, kjer je to primerno, osnutek posebnega ukrepa iz člena 5 za odobritev ene ali več snovi, ki jih oceni Agencija, in opredeli ali spremeni pogoje za njeno oziroma njihovo uporabo.

2. Osnutek posebnega ukrepa upošteva mnenje Agencije, ustrezne določbe iz prava Skupnosti in druge legitimne dejavnike, vezane na zadevo, ki se obravnava. Če osnutek posebnega ukrepa ni usklajen z mnenjem Agencije, Komisija nemudoma predloži obrazložitev o razlogih za odstopanja. Če po pozitivnem mnenju Agencije Komisija ne namerava pripraviti osnutka posebnega ukrepa, mora nemudoma o tem obvestiti vlagatelja in mu predložiti ustrezno obrazložitev.

3. Odobritev Skupnosti v obliki posebnega ukrepa iz odstavka 1 se sprejme v skladu s postopkom iz člena 23(2).

4. Po odobritvi snovi v skladu s to uredbo mora kateri koli nosilec dejavnosti, ki uporablja odobreno snov oziroma materiale ali izdelke, ki vsebujejo odobreno snov, izpolnjevati vse pogoje ali omejitve, vezane na dovoljenje.

5. Vlagatelj ali kateri koli nosilec dejavnosti, ki uporablja odobreno snov oziroma materiale ali izdelke, ki vsebujejo odobreno snov, Komisijo takoj obvesti o morebitnih novih znanstvenih ali tehničnih podatkih, ki bi utegnili vplivati na ocenitev varnosti odobrene snovi v zvezi z zdravjem ljudi. Če je to potrebno, Agencija nato ponovno preuči prvotno oceno.

6. Izdaja dovoljenja ne vpliva na splošno civilno in kazensko odgovornost katerega koli nosilca dejavnosti v zvezi z odobreno snovjo oziroma materiali ali izdelki, ki vsebujejo odobreno snov, in živili, ki so v stiku s takimi materiali ali izdelki.

Člen 12

Sprememba, prekinitev in preklic dovoljenja

1. Vlagatelj ali kateri koli nosilec dejavnosti, ki uporablja odobreno snov oziroma materiale ali izdelke, ki vsebujejo odobreno snov, lahko v skladu s postopkom iz člena 9(1) zaprosi za spremembo veljavnega dovoljenja.

2. Vlogi se priloži naslednje:

(a) sklicevanje na izvorno vlogo;

(b) tehnična dokumentacija z novimi podatki v skladu s smernicami iz člena 9(2);

(c) nov celoten povzetek tehnične dokumentacije v standardizirani obliki.

3. Na lastno pobudo ali v odgovor na zahtevo katere izmed držav članic ali Komisije Agencija v skladu s postopkom iz člena 10, kjer se uporablja, oceni, ali sta mnenje ali odobritev še vedno usklajena s to uredbo. Agencija se lahko, če je potrebno, posvetuje z vlagateljem.

4. Komisija nemudoma pregleda mnenje Agencije in pripravi osnutek posebnega ukrepa, ki naj se sprejme.

5. Osnutek posebnega ukrepa, ki spremeni dovoljenje, mora podrobno opredeliti vse potrebne spremembe v pogojih za uporabo in v morebitnih omejitvah, vezanih na dovoljenje.

6. V skladu s postopkom iz člena 23(2) se sprejme dokončni posebni ukrep o spremembi, prekinitvi ali preklicu dovoljenja.

Člen 13

Pristojni organi držav članic

Vsaka država članica Komisiji in Agenciji sporoči ime in naslov *ter* točko za stik pristojnega organa oziroma pristojnih organov, ki so znotraj njenega ozemlja določeni kot odgovorni za sprejem vloge za odobritev iz členov 9 do 12. V skladu s tem členom Komisija objavi ime in naslov pristojnih nacionalnih organov in točke za stik.

Člen 14

Upravno preverjanje

Komisija lahko na lastno pobudo ali v odgovor na zahtevo katere izmed držav članic oziroma katere koli neposredno in posamično prizadete osebe preveri kateri koli akt, sprejet na podlagi pooblastil, ki jih ima Agencija po tej uredbi, oziroma preveri neizvajanje teh pooblastil.

Prizadeta stranka za to predloži Komisiji zahtevek v roku dveh mesecev od dneva, ko je zvedela za tak akt oziroma opustitev.

Komisija odloči v roku dveh mesecev in, kadar je to primerno, od Agencije zahteva, da odpravi svoj akt ali popravi opustitev.

Člen 15

Označevanje

1. Brez poseganja v posebne ukrepe iz člena 5 morajo biti materiali in izdelki, ki še niso v stiku z živili in kadar se dajejo v promet, opremljeni:

(a) z besedilom „za stik s živili“ ali s posebno oznako, kar zadeva njihovo uporabo, kakršen je avtomat za kavo, steklenica za vino, jušna žlica ali znak, ki je ponatisnjen v Prilogi II,

in

(b) če je to potrebno, s posebnimi navodili, ki jih je treba upoštevati za varno in ustrezno uporabo,

in

(c) z imenom ali blagovno znamko in, v obeh primerih, naslovom ali sedežem proizvajalca, predelovalca ali prodajalca, odgovornega za dajanje v promet, ki ima sedež v Skupnosti,

in

(d) ustrezno etiketo ali identifikacijsko oznako, ki bo omogočala slediti materialu ali izdelku iz člena 17,

in

(e) pri aktivnih materialih ali izdelkih s podatki o dovoljeni uporabi ali uporabah in drugimi pomembnimi informacijami, kot na primer ime in količina snovi, ki jih sprosti sestavina aktivnega materiala, ki bodo omogočile nosilcem živilske dejavnosti, ki uporabljajo te materiale in izdelke, izpolnjevanje vseh drugih ustreznih predpisov Skupnosti oziroma, če teh ni, nacionalnih predpisov, ki se uporabljajo za živila, vključno z določbami o označevanju živil.

2. Podatki iz odstavka 1(a) niso obvezni za vse izdelke, ki so zaradi svojih značilnosti nedvoumno namenjeni stiku z živili.

3. Podatki, ki jih predpisuje odstavek 1, morajo biti dobro vidni, razločno čitljivi in neizbrisni.

4. Trgovina na drobno z materiali in izdelki je prepovedana, če podatki, ki jih določa odstavek (1)(a), (b) in (e) niso navedeni v jeziku, ki ga kupci lahko razumejo.

5. V skladu s določbami Pogodbe lahko država članica, kjer se material ali izdelek trži, za svoje ozemlje določi, da bodo podatki na oznaki navedeni v enem ali več jezikih, ki jih bo izbrala med uradnimi jeziki Skupnosti.

6. Odstavka 4 in 5 ne izključujeta možnosti, da se podatki na oznakah navedejo v več jezikih.

7. Pri prodaji na drobno morajo biti podatki iz odstavka 1 prikazani na:

(a) materialih in izdelkih ali njihovi ovojnini;

ali

(b) oznakah, pritrjenih na materialih in izdelkih ali na njihovi ovojnini;

ali

(c) obvestilu v neposredni bližini materialov in izdelkov, ki ga kupci jasno vidijo; pri podatkih iz odstavka 1(c) se sme ta možnost uporabiti samo, kadar teh podatkov ali oznak, na katerih so navedeni, iz tehničnih razlogov v fazi izdelave ali trženja ni mogoče pritrčiti na materiale in izdelke.

8. V fazah trženja, razen v fazi prodaje na drobno, morajo biti podatki iz odstavka 1 prikazani na:

(a) spremnih dokumentih;

ali

(b) oznakah ali ovojnini;

ali

(c) samih materialih in izdelkih.

9. Podatki iz odstavka 1(a), (b) in (c) so omejeni na materiale in izdelke, ki so v skladu:

(a) z merili, ki jih določa člen 3, in kjer se uporablja, člen 4,

in

(b) s posebnimi ukrepi iz člena 5 ali, če teh ni, z vsemi nacionalnimi predpisi, ki se uporabljajo za te materiale in izdelke.

Člen 16

Izjava o skladnosti

1. Posebni ukrepi iz člena 5 zahtevajo, da se materialom in izdelkom, ki jih ti ukrepi zajemajo, priloži pisna izjava, da so skladni s predpisi, ki se zanje uporabljajo.

Za ocenjevanje skladnosti je na voljo ustrezna dokumentacija. Ta dokumentacija je dana na voljo pristojnim organom na njihovo zahtevo.

2. Ob odsotnosti posebnih ukrepov ta uredba ne preprečuje državam članicam ohraniti ali sprejeti nacionalne predpise za izjave o skladnosti za materiale in izdelke.

Člen 17

Sledljivost

1. Sledenje materialov in izdelkov je v vseh fazah zagotovljeno zaradi lažjega nadzora, umika neustreznih izdelkov, obveščanja potrošnikov in določanja odgovornosti.

2. Ob upoštevanju tehnološke izvedljivosti morajo nosilci dejavnosti vzpostaviti sisteme in postopke za določitev dejavnosti, iz katerih in za katere so bili dostavljeni materiali ali izdelki in, kjer je to primerno, snovi oziroma proizvodi, zajeti s to uredbo in z njenimi izvedbenimi ukrepi, ki so bili uporabljeni za njihovo proizvodnjo. Ti podatki so na voljo pristojnim organom na njihovo zahtevo.

3. Materiali in izdelki, ki so dani v promet znotraj Skupnosti, so prepoznavni z ustreznim sistemom, ki omogoča, da se sledijo na podlagi označevanja ali ustrezne dokumentacije oziroma ustreznih informacij.

Člen 18

Zaščitni ukrepi

1. Kadar država članica kot posledico novih podatkov ali ponovne presoje obstoječih podatkov podrobno utemelji, da uporaba materiala ali izdelka, čeprav je v skladu z ustreznimi posebnimi ukrepi, ogroža zdravje ljudi, lahko na svojem ozemlju začasno prekine ali omeji uporabo teh določb.

O tem takoj obvesti druge države članice in Komisijo ter navede vzroke za prekinitev ali omejitev.

2. Komisija v okviru odbora iz člena 23(1) in, kjer je to potrebno, po pridobitvi mnenja Agencije čim prej preuči utemeljitve, opredeljene v odstavku 1 tega člena, ki jih je navedla država članica, *ter* brez odloga da svoje mnenje in sprejme primerne ukrepe.

3. Če Komisija meni, da so potrebne spremembe posebnih ukrepov za odpravo težav iz odstavka 1 in zagotovitev varovanja zdravja ljudi, navedene spremembe sprejme v skladu s postopkom iz člena 23(2).

4. Država članica iz odstavka 1 lahko ohrani prekinitev ali omejitev, dokler spremembe iz odstavka 3 niso sprejete ali do odločitve Komisije o zavrnitvi sprejema teh sprememb.

Člen 19

Dostop javnosti

1. Vloge za odobritev, dodatne informacije vlagateljev in mnenja Agencije, razen zaupnih informacij, so dostopne javnosti v skladu s členi 38, 39 in 41 Uredbe (ES) št. 178/2002.

2. Vloge za dostop do dokumentov, prejetih v okviru te uredbe, države članice obravnavajo v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 1049/2001.

Člen 20

Zaupnost

1. Vlagatelj lahko navede, katere informacije, ki so bile podane v skladu s členi 9(1), 10(2) in 12(2), naj se obravnavajo kot zaupne, ker bi lahko njihovo razkritje občutno škodovalo njegovemu konkurenčnemu položaju. V takem primeru mora vlagatelj predložiti preverljivo utemeljitev.

2. Naslednje informacije se ne štejejo kot zaupne:

- (a) ime in naslov vlagatelja *ter* kemijsko ime snovi;
- (b) informacije, ki so neposredno vezane na ocenitev varnosti snovi;
- (c) analitična metoda ali metode.

3. Po posvetu z vlagateljem Komisija določi, katere informacije naj ostanejo zaupne, *ter* o svoji odločitvi obvesti vlagatelja in Agencijo.

4. Agencija posreduje Komisiji in državam članicam na njihovo zahtevo vse informacije, s katerimi razpolaga.

5. Komisija, Agencija in države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev ustrezne zaupnosti informacij, ki so jih prejele v skladu s to uredbo, razen informacij, ki morajo biti objavljene, če je zaradi okoliščin to potrebno za varovanje zdravja ljudi.

6. Če vlagatelj svojo vlogo umakne ali jo je umaknil, Agencija, Komisija in države članice upoštevajo zaupnost poslovnih in industrijskih podatkov, ki so jih prejele, vključno s podatki o raziskavah in razvoju, *ter* informacije, o katerih zaupnosti se Komisija in vlagatelj ne strinjata.

Člen 21

Prenos obstoječih podatkov

Podatki iz vloge, ki je bila predložena v skladu s členi 9(1), 10(2) in 12(2), se lahko uporabljajo v korist drugega vlagatelja, pod pogojem, da Agencija oceni, da gre za isto snov, za katero je bila predložena prvotna vloga, vključno s stopnjo čistosti in naravo nečistost, *ter* da se prvi vlagatelj strinja z drugim, da se ti podatki lahko uporabljajo.

Člen 22

Spremembe prilog I in II

Spremembe prilog I in II se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 23(2).

Člen 23

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za živilsko verigo in zdravstveno varstvo živali, ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb iz člena 8 tega sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES se določi na tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 24

Inšpekcija in nadzorni ukrepi

1. Države članice izvajajo uradni nadzor za uveljavljanje skladnosti s to uredbo v skladu z ustreznimi določbami prava Skupnosti, vezanimi na uradne nadzore živil in krme.

2. Kjer je to potrebno in na zahtevo Komisije, Agencija pomaga pri razvijanju tehničnih smernic glede postopkov vzorčenja in preskušanja, zato da bi olajšala usklajeni pristop za uporabo odstavka 1.

3. Referenčni laboratorij za materiale in izdelke za stik z živili na ravni Skupnosti ter nacionalni referenčni laboratoriji, ustanovljeni v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004, pomagajo državam članicam pri uporabi odstavka 1 tako, da prispevajo k visoki kakovosti in enotnosti analitičnih rezultatov.

Člen 25

Sankcije

Države članice določijo pravila o sankcijah, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvedbo. Predvidene sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice te določbe sporočijo Komisiji najpozneje do 13. maja 2005 in ji brez odlašanja sporočijo vse morebitne naknadne spremembe v zvezi z njimi.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 27. oktobra 2004

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BORRELL FONTELLES

Člen 26

Razveljavitve

Direktivi 80/590/EGS in 89/109/EGS se razveljavita.

Sklicevanja na razveljavljeni direktivi se razumejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 27

Prehodne ureditve

Materiali in izdelki, ki so bili zakonito dani v promet pred 3. decembra 2004, se lahko tržijo do odprodaje zalog.

Člen 28

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 17 se uporablja od 27. oktobra 2006.

Za Svet
Predsednik
A. NICOLAI

PRILOGA I

Seznam skupin materialov in izdelkov, ki jih lahko zajemajo posebni ukrepi:

1. Aktivni in inteligentni materiali in izdelki
  2. Lepila
  3. Keramika
  4. Pluta
  5. Gume
  6. Steklo
  7. Smole za ionsko izmenjavo
  8. Kovine in zlitine
  9. Papir in lepenka
  10. Plastične mase
  11. Tiskarske barve
  12. Regenerirana celuloza
  13. Silikoni
  14. Tekstilije
  15. Laki in premazi
  16. Voski
  17. Les
-

PRILOGA II

Znak

_____

PRILOGA III

Korelacijska tabela

Direktiva 89/109/EGS	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
-	Člen 2
Člen 2	Člen 3
-	Člen 4
Člen 3	Člen 5
-	Člen 7
-	Člen 8
-	Člen 9
-	Člen 10
-	Člen 11
-	Člen 12
-	Člen 13
-	Člen 14
Člen 4	-
Člen 6	Člen 15
-	Člen 16
-	-
-	Člen 17
Člen 5	Člen 18
Člen 7	Člen 6
-	Člen 19
-	Člen 20
-	Člen 21
-	Člen 22
Člen 8	-
Člen 9	Člen 23
-	Člen 24
-	-
-	Člen 25
Člen 10	Člen 26
-	Člen 27
Člen 11	-
Člen 12	-
-	-
Člen 13	Člen 28
Priloga I	Priloga I
Priloga II	-
Priloga III	Priloga III
Direktiva 80/590/EGS	Ta uredba
Priloga	Priloga II

DIREKTIVA 2004/101/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. oktobra 2004

o spremembah Direktive 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti glede na projektne mehanizme iz Kjotskega protokola

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 2003/87/ES ⁽³⁾ vzpostavlja sistem trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov v Skupnosti („sistem Skupnosti“), da bi pospešila zmanjšanje emisij toplogrednih plinov na stroškovno in ekonomsko učinkovit način, ob priznanju, da bo treba dolgoročno zmanjšati emisije toplogrednih plinov za približno 70 % glede na ravni iz leta 1990. Njen namen je prispevati k izpolnjevanju obveznosti Skupnosti in njenih držav članic, da zmanjšajo antropogene emisije toplogrednih plinov po Kjotskem protokolu, ki je bil odobren z Odločbo 2002/358/ES z dne 25. aprila 2002 o odobritvi Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja v imenu Evropske skupnosti, in skupnega izpolnjevanja iz njega izhajajočih obveznosti ⁽⁴⁾.

(2) Direktiva 2003/87/ES navaja, da bo priznavanje dobropisov iz projektno osnovanih mehanizmov za izpolnjevanje obveznosti od leta 2005 dalje povečalo stroškovno učinkovitost pri doseganju zmanjševanja globalnih emisij toplogrednih plinov *ter* da naj se uredi z določbami o povezanosti projektno osnovanih mehanizmov po Kjotu, vključno s Skupnim izvajanjem (JI) in Mehanizmom čistega razvoja (CDM), s sistemom Skupnosti.

(3) Navezovanje projektno osnovanih mehanizmov po Kjotu na sistem Skupnosti, ob hkratnem varovanju lastne okoljske celovitosti, ponuja priložnost za uporabo emisijskih dobropisov, izhajajočih iz projektne dejavnosti, ki izpolnjujejo pogoje iz členov 6 in 12 Kjotskega protokola, zaradi izpolnjevanja obveznosti držav članic iz člena 12(3) Direktive 2003/87/ES. Rezultat tega bo večja raznolikost stroškovno ugodnih možnosti za skladno ravnanje v okviru sistema Skupnosti, kar bo privedlo do zmanjšanja skupnih stroškov ravnanja, skladnega s Kjotskim protokolom, ob hkratnem izboljšanju likvidnosti trga Skupnosti s pravicami do emisije toplogrednih plinov. S spodbujanjem povpraševanja po dobropisih JI bodo podjetja Skupnosti vlagala v razvoj in prenašanje najsodobnejše okoljsko ustrezne tehnologije *ter* znanja in izkušenj. Prav tako se bo spodbujalo povpraševanje po dobropisih CDM, s čimer bodo pomoči pri doseganju svojih trajnostnih razvojnih ciljev deležne države v razvoju, ki gostijo projekte CDM.

(4) Poleg tega, da Skupnost in njene države članice *ter* podjetja in posamezniki izven sistema Skupnosti uporabljajo projektne osnovane mehanizme po Kjotu, je treba te mehanizme povezati na sistem Skupnosti na način, združljiv z Okvirno konvencijo združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) in Kjotskim protokolom in poznejšimi odločitvami, sprejetimi na njuni podlagi, kot tudi s cilji in ustrojem sistema Skupnosti in določbami iz Direktive 2003/87/ES.

(5) Države članice lahko dovolijo upravljavcem, da v sistemu Skupnosti uporabljajo potrjena zmanjšanja emisij (CER) od leta 2005 in enote zmanjšanja emisije (ERU) od leta 2008. Uporaba CER in ERU s strani upravljavcev od leta 2008 je lahko dovoljena do odstotka dodelitve za posamezno

(1) UL C 80, 30.3.2004, str. 61.

(2) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2004 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 13. septembra 2004 (še ni objavljen v Uradnem listu).

(3) UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

(4) UL L 130, 15.5.2002, str. 1.

napravo, ki ga določi vsaka država članica v svojem nacionalnem načrtu razdelitve pravic. Uporaba bo potekala tako, da se izda in takoj preda ena pravica v zamenjavo za en CER ali ERU. Pravica, izdana v zameno za CER ali ERU, bo enaka ustreznemu CER ali ERU.

- (6) Uredba Komisije o standardiziranem in zaščitenem sistemu registrov, ki bo sprejeta v skladu s členom 19(3) Direktive 2003/87/ES in členom 6(1) Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta št. 280/2004/ES, z dne 11. februarja 2004, o mehanizmi spremljanja emisij toplogrednih plinov Skupnosti in izvajanja Kjotskega protokola ⁽¹⁾, bo zagotovila ustrezne procese in postopke v sistemu registrov za uporabo CER v obdobju od 2005 do 2007 in v kasnejših obdobjih, in za uporabo ERU v obdobju od 2008 do 2012 in v kasnejših obdobjih.
- (7) Vsaka država članica se bo sama odločila o omejitvi uporabe CER in ERU iz naslova projektnih dejavnosti, ob upoštevanju ustreznih določil Kjotskega protokola in Marakeškega sporazuma, da tako izpolni zahteve teh določil in sicer, da mora uporaba mehanizmov dopolnjevati nacionalne ukrepe. Nacionalni ukrepi bodo tako predstavljali znatni dele prizadevanj.
- (8) V skladu z UNFCCC in s Kjotskim protokolom in poznejšimi odločitvami, sprejetimi na njuni podlagi, se morajo države članice vzdržati uporabe CER in EUR, ki jih pridobijo od jedrskih zmogljivosti za izpolnitev svojih obveznosti po členu 3(1) Kjotskega protokola in v skladu z Odločbo 2002/358/ES.
- (9) Sklepa 15/CP.7 in 19/CP.7, sprejeta na podlagi UNFCCC in Kjotskega sporazuma, poudarjata, da se mora okoljska celovitost doseči, med drugim, s pomočjo zanesljivih modalitet, pravil in smernic za mehanizme, in s pomočjo zanesljivih in jasnih načel in pravil, ki urejajo rabo zemljišč, spremembo namembnosti zemljišč in gozdarske dejavnosti, in da se upošteva problematika nestalnosti, dodatnosti, izpustov, negotovosti ter socioekonomski in okoljski učinki, vključno z učinki na biotsko raznovrstnost in naravne ekosisteme, povezane s projektnimi

dejavnostmi pogozdovanja in vnovičnega pogozdovanja. Komisija mora v svojem pregledu Direktive 2003/87/ES leta 2006 upoštevati tehnična določila o začasnosti emisijskih dobropisov in omejitev na 1 % za upravičenost do rabe zemljišč, spremembe namembnosti zemljišč in gozdarskih projektnih dejavnosti, kot so določene s Sklepom 17/CP.7, kakor tudi določila, ki se nanašajo na rezultate ocene potencialne nevarnosti povezane z uporabo gensko spremenjenih organizmov in potencialno invazivnimi tujimi vrstami s projektnimi dejavnostmi pogozdovanja in vnovičnega pogozdovanja, da se upravljavcem dovoli uporaba CER in ERU iz naslova rabe zemljišč, spremembe namembnosti zemljišč in projektnih dejavnosti gozdarstva v sistemu Skupnosti od leta 2008, v skladu z odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola.

- (10) Da bi se izognili dvojnemu preštevanju, se CER in ERU ne bi smeli izdajati kot posledica projektnih dejavnosti znotraj Skupnosti, ki prav tako vodijo do zmanjšanja ali omejitve emisij iz naprav, ki jih zajema Direktiva 2003/87/ES, razen če se enako število pravic do emisije ne izbrše iz registrov držav članic, iz katerih ERU ali CER izhajajo.
- (11) V skladu z ustreznimi pogodbami o pristopu je treba pri določitvi izhodišč za projektne dejavnosti, ki se izvajajo v državah, ki pristopajo k Uniji, upoštevati pravni red Skupnosti.
- (12) Vsaka država članica, ki pooblasti zasebne ali javne subjekte za sodelovanje v projektnih dejavnostih, ostane odgovorna za izpolnjevanje svojih obveznosti po UNFCCC in Kjotskem protokolom in mora zato zagotoviti, da je njihovo sodelovanje v skladu z ustreznimi smernicami, modalitetami in postopki, ki so bili sprejeti v skladu z UNFCCC ali Kjotskim protokolom.
- (13) V skladu z UNFCCC, Kjotskim protokolom in morebitnimi pozneje sprejetimi odločitvami v zvezi z njunim izvajanjem, naj Komisija in države članice podprejo dejavnosti graditve lastnih zmogljivosti v državah v razvoju in v državah v gospodarski tranziciji, da bi jim tako pomagale v celoti izkoristiti JI in CDM v oporo pri njihovih strategijah trajnostnega razvoja. Komisija pa mora ta prizadevanja preveriti in o njih poročati.
- (14) Ustrezne kriterije in smernice za ugotovitev ali imajo projekti za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah negativne učinke na okolje ali družbo so opredelili Svetovna komisija za jezove, v svojem Poročilu novembra 2000: „Jezovi in razvoj. Nov okvir za odločanje“, OECD in Svetovna banka.

⁽¹⁾ UL L 49, 19.2.2004, str. 1.

(15) Ker je udeležba v projektih dejavnosti JI in CDM prostovoljna, je treba družbene in okoljske obveznosti in odgovornosti podjetij razširiti v skladu z odstavkom 17 Načrta implementacije Svetovnega vrha o trajnostnem razvoju. V tej zvezi je treba podjetja spodbuditi k izboljšanju družbenih in okoljskih rezultatov dejavnosti JI in CDM, v katerih so udeležena.

(16) Informacije o projektih dejavnosti, v katerih sodeluje država članica ali pa pooblaščen zasebni ali javni subjekt, morajo biti dostopne javnosti v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/4/ES z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju ⁽¹⁾.

(17) Komisija lahko v svojih poročilih o trgovanju s pravicami do emisij in uporabi dobropisov iz naslova projektih dejavnosti omeni učinke na elektroenergetski trg.

(18) Po začetku veljavnosti Kjotskega protokola mora Komisija proučiti možnost sklepanja sporazumov z državami, navedenimi v Prilogi B Kjotskega protokola, ki bodo protokol ratificirale kasneje, da se tako omogoči priznanje pravic do emisije med sistemom Skupnosti in obveznimi sistemi trgovanja z emisijskimi toplogrednimi plini, ki določajo absolutno zgornjo mejo emisij v teh državah.

(19) Ker cilja predlaganega ukrepa, to je povezave med projektno osnovanimi mehanizmi po Kjotu in sistemom Skupnosti, ni mogoče zadovoljivo doseči s posamičnim ukrepanjem držav članic in ga je torej glede na obseg in učinke tega ukrepa lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta direktiva ne presega tega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja.

(20) Direktivo 2003/87/ES je zato treba temu ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

⁽¹⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

Člen 1

Spremembe Direktive 2003/87/ES

Direktiva 2003/87/ES se spremeni, kakor sledi:

1. V členu 3 se dodajo naslednje točke:

„(k) ‚Pogodbenica iz Priloge I‘ pomeni pogodbenico s seznama v Prilogi I k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), kakor je določeno v členu 1(7) Kjotskega protokola, ki je ratificirala Kjotski protokol;

(l) ‚projektna dejavnost‘ pomeni projektno dejavnost, ki jo odobri ena ali več pogodbenic iz Priloge I v skladu s členom 6 ali členom 12 Kjotskega protokola in odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola;

(m) ‚enota zmanjšanja emisij‘ oz. ‚ERU‘ pomeni enoto, izdano na podlagi člena 6 Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola;

(n) ‚potrjeno zmanjšanje emisije‘ ali ‚CER‘ pomeni enoto, izdano na podlagi člena 12 Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola.“

2. Za členom 11 se vstavijo naslednji členi:

„Člen 11a

Uporaba CER in ERU iz projektih dejavnosti v sistemu Skupnosti

1. Ob upoštevanju odstavka 3 lahko v vsakem od obdobjih iz člena 11(2) države članice dovolijo upravljavcem, da uporabljajo CER in ERU iz projektih dejavnosti v sistemu Skupnosti do odstotka dodelitve pravic za posamezno napravo, ki ga določi vsaka država članica v svojem nacionalnem načrtu razdelitve za to obdobje. To se izvede tako, da država članica izda in takoj preda eno pravico v zameno za en CER ali ERU, ki ga ima ta upravljavec v nacionalnem registru svoje države članice.

2. Ob upoštevanju odstavka 3 lahko v obdobju iz člena 11(1) države članice dovolijo upravljavcem uporabo CER iz naslova projektnih dejavnosti v sistemu Skupnosti. To se izvede tako, da država članica izda in takoj preda eno pravico v zameno za en CER. Države članice prekličejo CER, ki so jih uporabljali upravljavci med obdobjem iz člena 11(1).

3. Vsi CER in ERU, ki so bili izdani in se uporabljajo v skladu z UNFCCC in Kjotskim protokolom in kasnejšimi odločitvami, sprejetimi na njuni podlagi, se lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti:

(a) razen ob priznavanju, da se morajo države članice, v skladu z UNFCCC in Kjotskim protokolom in poznejšimi odločitvami, sprejetimi na njuni podlagi, vzdržati uporabe CER in ERU, ki izhajajo iz jedrskih zmogljivosti, da bi izpolnile svoje obveznosti po členu 3(1) Kjotskega protokola in Odločbe 2002/358/ES, se morajo upravljavci vzdržati uporabe CER in ERU, ki izhajajo iz teh zmogljivosti v sistemu Skupnosti med obdobjem iz člena 11(1) in v prvih petih letih iz člena 11(2);

in

(b) razen CER in ERU, iz dejavnosti rabe zemljišč, spreminjanja namembnosti zemljišč in gozdarstva.

Člen 11b

Projektne dejavnosti

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bi bila izhodišča za projektne dejavnosti, kakor so opredeljena s kasnejšimi odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola, ki so bile začete v državah, ki so z Unijo podpisale Pogodbo o pristopu, zagotovo v celoti skladna s pravnim redom Skupnosti, vključno z začasnimi odstopanji iz Pogodbe o pristopu.

2. Razen če v odstavkih 3 in 4 ni predvideno drugače, države članice, ki gostijo projektne dejavnosti, zagotovijo, da se za zmanjšanja ali omejitve emisij toplogrednih plinov iz naprav, ki spadajo v področje uporabe te direktive, ERU in CER ne izdajajo.

3. Do 31. decembra 2012 se za projektne dejavnosti JI in CDM, ki neposredno zmanjšajo ali omejijo emisije naprave, ki spada v področje uporabe te direktive, lahko izdaja ERU in CER samo, če upravljavec te naprave prekličje enako število pravic emisije.

4. Do 31. Decembra 2012 se za projektne dejavnosti JI in CDM, ki posredno zmanjšajo ali omejijo emisije naprave, ki spada v področje uporabe te direktive, lahko izdaja ERU in CER samo, če se enako število pravic do emisije izbriše iz nacionalnega registra držav članic, iz katerih ERU ali CER izhajajo.

5. Država članica, ki pooblasti zasebne ali javne subjekte za sodelovanje v projektnih dejavnostih, ostane odgovorna za izpolnjevanje svojih obveznosti po UNFCCC in Kjotskem protokolu in mora zagotoviti, da je njihovo sodelovanje v skladu z ustreznimi smernicami, modalitetami in postopki, ki so bili sprejeti v skladu z UNFCCC ali Kjotskim protokolom.

6. V primeru projektnih dejavnosti za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah s splošno zmogljivostjo nad 20MW, države članice pri odobritvi teh projektnih dejavnosti zagotovijo, spoštovanje ustreznih mednarodnih kriterijev in smernic med razvojem omenjenih projektnih dejavnosti, vključno s kriteriji in smernicami iz Poročila Svetovne komisije za jezove novembra 2000: 'Jezovi in razvoj. Nov okvir za odločanje'.

7. Določbe za izvajanje odstavkov 3 in 4, zlasti v zvezi z izogibanjem dvojnega štetja, in vsa določila, potrebna za izvedbo odstavka 5, pri čemer pogodbenica gostiteljica izpolnjuje vse pogoje za izvedbo projektne dejavnosti JI se sprejmejo v skladu s členom 23(2).“

3. Člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Dostop do informacij

Odločitve v zvezi z dodeljevanjem pravic do emisije, informacije o projektnih dejavnostih, v katerih je država članica udeležena ali pa za udeležbo pooblasti zasebne ali javne subjekte, in poročila o emisijah, ki so obvezna na podlagi dovoljenja za emisijo toplogrednih plinov in jih hranijo pristojni organi, so v skladu z Direktivo 2003/4/ES dostopni javnosti.“

4. V členu 18 se doda naslednji pododstavek:

„Države članice predvsem zagotovijo usklajevanje med svojo kontaktno točko, pristojno za odobritev projektnih dejavnosti v skladu s členom 6(1)(a) Kjotskega protokola, ter svojim nacionalnim organom, pristojnim za izvajanje člena 12 Kjotskega protokola, ki sta imenovana v skladu z kasnejšimi odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola.“

5. V členu 19(3) se doda naslednji stavek:

„Ta uredba vsebuje tudi določbe o uporabi in identifikaciji CER in ERU v sistemu Skupnosti ter o spremljanju ravni te uporabe.“

6. Člen 21 se spremeni, kakor sledi:

(a) v odstavku 1 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„V tem poročilu se posebna pozornost posveti podrobnostim ureditvi dodelitve pravic, uporabi ERU in CER v sistemu Skupnosti, upravljanju registrov, uporabi smernic za spremljanje in poročanje, preverjanju in zadevam v zvezi s skladnostjo z Direktivo ter morebitni fiskalni obravnavi pravic.“

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija organizira izmenjavo informacij med pristojnimi organi držav članic o spremembah v zvezi z dodeljevanjem, uporabo ERU in CER v sistemu Skupnosti, upravljanjem registrov, spremljanjem, poročanjem, preverjanjem in skladnostjo s to direktivo.“

7. Za členom 21 se vstavi naslednji člen:

„Člen 21a

Podpora dejavnostim graditve lastnih zmogljivosti

V skladu z UNFCCC, Kjotskim protokolom in morebitnimi pozneje sprejetimi odločitvami v zvezi z njunim izvajanjem, si Komisija in države članice prizadevajo podpirati dejavnosti graditve lastnih zmogljivosti v državah v razvoju in v državah v gospodarski tranziciji, da bi jim tako pomagale v celoti izkoristiti JI in CDM v oporo pri njihovih strategijah trajnostnega razvoja ter da bi olajšale vključevanje subjektov v oblikovanje in izvajanje projektov JI in CDM.“

8. Člen 30 se spremeni, kakor sledi:

(a) v odstavku 2, se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) uporabo dobropisov iz naslova projektnih dejavnosti, vključno z zahtevo po uskladitvi dovoljene uporabe ERU in CER v sistemu Skupnosti;“

(b) v odstavku 2 se dodajo naslednje točke:

„(l) učinek projektnih mehanizmov na države gostiteljice, zlasti na njihove razvojne cilje, če so bile na podlagi JI in CDM odobrene projektne dejavnosti za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah, katerih proizvodna zmogljivost presega 500 MW in imajo negativne okoljske ali družbene učinke, in učinek bodoče uporabe CER in ERU, ki izhaja iz teh projektnih dejavnosti za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah v sistemu Skupnosti;

(m) podporo graditvi lastnih zmogljivosti v državah v razvoju in državah v gospodarski tranziciji;

(n) modalitete in postopke za odobritev domačih projektnih dejavnosti s strani držav članic in za izdajo pravic do emisije glede na zmanjšanja ali omejitve emisij zaradi takih dejavnosti od leta 2008;

(o) tehnične določbe v zvezi z začasnostjo dobropisov in omejitvijo na 1 % za upravičenost do rabe zemljišč, spremembe namembnosti zemljišč in gozdarskih projektnih dejavnosti, kakor so določene s Sklepom 17/CP.7, in določbe, ki se nanašajo na rezultate ocene potencialne nevarnosti povezane z uporabo gensko spremenjenih organizmov in potencialno invazivnih tujih vrst v projektnih dejavnostih pogozdovanja in vnovičnega pogozdovanja, da se upravljavcem dovoli uporaba CER in ERU iz naslova rabe zemljišč, spremembe namembnosti zemljišč in projektnih dejavnosti gozdarstva v sistemu Skupnosti od leta 2008, v skladu s odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC ali Kjotskim protokolom.“

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pred vsakim obdobjem iz člena 11(2) vsaka država članica v svojem nacionalnem načrtu razdelitve pravic objavi predvideno uporabo ERU in CER in odstotek dodelitve za posamezno napravo, do katerega lahko upravljavci uporabljajo ERU in CER v sistemu Skupnosti za to obdobje. Skupna uporaba ERU in CER mora biti v skladu z ustreznimi dodatnimi obveznostmi po Kjotskem protokolu in UNFCCC in odločitvami, sprejetimi na njihovi podlagi.

Države članice v skladu s členom 3 Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta št. 280/2004/ES z dne 11. februarja 2004 o mehanizmih spremljanja emisij toplogrednih plinov Skupnosti in izvajanja Kjotskega protokola (*) vsaki dve leti poročajo Komisiji v kolikšni meri nacionalni ukrepi dejansko pomenijo znatni del prizadevanj na nacionalni ravni, tako kot tudi do kolikšne mere uporaba projektnih mehanizmov dejansko dopolnjuje nacionalne ukrepe, in o razmerju med njima, v skladu z ustreznimi določili Kjotskega protokola in odločitvami, sprejetimi na njegovi podlagi. Komisija o tem poroča v skladu s členom 5 omenjene odločbe. V luči tega poročila Komisija, če je to primerno, predloži zakonodajne ali druge predloge, da se tako dopolnijo določila, ki so jih sprejele države članice, in se zagotovi, da uporaba teh mehanizmov dopolnjuje nacionalne ukrepe v Skupnosti.

(*) UL L 49, 19.2.2004, str. 1.“

9. V Prilogi III se doda naslednja točka:

„12. Načrt določa največjo količino CER in ERU, ki jih upravljavci lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti kot odstotek dodelitve pravic do emisije za vsako napravo. Odstotek mora biti v skladu z dodatnimi obveznostmi države članice, katere izhajajo iz Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola.“

Člen 2

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 13. novembra 2005. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicovanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva. Komisija o tem obvesti druge države članice.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 27. oktobra 2004

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik
A. NICOLAI